

de quo late Roland. à Valle *conf. 31. li. 1. n. 4. & 43. cõ-*
munem dicit Ioan. Bapt. in suo arario communium opinio-
num. li. D. nu. 127. fol. 47.

15 Septimo allegatum fuit, quod eo, quod maritus toto tempore, quo durauit matrimonium, aluit uxorem, presumitur recepisse dotem, ita tenet alios allegans Bald. Nouell. *ubi supra, n. 15. quamuis Couar. post alios ubi supra, in exemplum referat.*

16 Quod probatur, quia maritus propter non solutam dotem potest uxorem de domo expellere & ea alimenta negare, *tex. est. in l. fin. Codic. ad Velleian. late Palaz. Rub. in rep. c. per vestras, in 3. notab. n. 1. & sequent. fol. 189. de donat. inter vir. & uxor. Couar. in 4. 2. part. c. 1. in prin. nu. 2. Ant. Gom. in l. 53. Taur. n. 31. Ergo cum eam aluerit, ut est probatum, soluta fuit dos.*

17 Octavo fuit allegatum, quod quando confessionem recepte dotis factam constante matrimonio preceperit, promissio dotis, talis confessio non presumitur simulata, nec ficta, ut late probat Bal. Nou. *ubi supra, in d. 10. p. n. 18. & seg. & est communis opinio secund. ubi supra, in pr. n. 6. ubi late tradit pro & contra, & Matth. de Affil. ubi sup. qui tenet hanc opin. & inquit ita fuisse iudicatum in conf. Neap. & quod noceat creditoribus in criminalibus, quod etiam sequitur Couar. *ubi supra, n. 7. ver. ceterum, testatur et communem priorē hanc assertionē ex Bello no, alios allegans Io. Bapt. ubi supra, d. lit. D. nu. 222. & 223. fol. 47. sui arary commun. opin. maxime, quia in presenti causa pluribus testibus, cõtestibus & fide dignis est probata solutio dotis, & ita non est necessarium, ut utamur præsumptionibus & cõiecturis. Quibus sic visis, nulum dubium habet iustitia dictæ dominæ T. led debet fieri proxi ex sua parte est allegatum & petitum.**

quo vidẽus est Bart. Salyc. idem tenet in l. si quis poss. hac nu. 9. C. de bon. proscripi. & optime Ant. Gom. 2. tom. c. si. de confiscatione bon. delinq. n. 4. col. 1. illius numeri, ver. si vero talis reus delinquer. & c. ubi ad finem illius numeri, ubi tenet, quod non aufertur reo, etiam delinquenti, administratio bonorum, neque bona confiscantur.

Pro quo est etiam text. in l. post contractum capitale 3. crimen. ff. de donat. ubi late scribentes, præcipue Andr. Alciat. ubi, qui late optimeque legem illam legit. Ubi est text. expressus, & ibi Gnes Dd. tenent, quod reus accusatus liberam administrationem bonorũ, & potest alienare titulo oneroso, vel lucratio, dum tñ non faciat in fraudem, de quo etiam Ant. Gom. *ubi supra, n. 3. & 4. & est Regia l. secunda ad medium, tit. 4. par. 5. Et dict. Iudex, vi. fa hac iuris informatione, iustus & pronuntiant, quod d. pecunia sequestrata redderetur dicto nobili capto cõ fideiussione, & ita fuit factum, & obtinui, imo quod magis est, bona accusari pendente iniquitatu inquiratū, de iure non debent capi, nec satisfiri ante sententiam, licet quidam extraordinarij iudices interim capiunt bona ipsius & satisfiunt, *tot in l. prohibiti, C. de iur. fise. l. 1. o. imo controuersia pendente iniquitatu inquiratū, quæ describi fas non est, ut in l. defensionis facultas. C. de iur. fise. l. 1. o. ista iura seruant curiæ suprema & ordinarij Regni Franciæ iudices, & altera praxis cum suo extrinsecuta auctore erit, ut tradit Rebuff. in comm. de cõ. sit. Gallie. 1. tom. in tract. de sententijs poffis. in presar. n. 113.**

- S V M M A R I A.
- 1 Reo cuiuscunque delicti regulariter debet dari copia nominum & dictionum testimonij summariæ informationis contra eum factæ statim iunctim, cum sibi datur copia accusationis vel inquisitionis, ut se defendat.
  - 2 Idem fieri præcipitur in crimine nefando contra naturam, per l. Regiam.

Allegatio XIII.

Reo accusato t cuiuscunque delicti regulariter debet dari copia nominũ & dicit. testimonij summariæ informationis contra eum factæ statim iunctim, cum sibi datur copia accusationis, vel inquisitionis, ad hoc, ut possit respondere, & se defendere, & allegare contra dicta & personas testimonij, ita probat *tex. in c. qualiter. & quãto, el. 2. in ver. debet igitur esse, & de accusat. cuius verba sunt hæc: Debet igitur esse presentia, contra quæ faciendã est inquisitio, nisi se per contumaciã absēret, & exponẽda sunt ei illa capitula, de quibus fuerit inquitendũ, ut facultatem habeat defendẽdi seipsum, & non solum dicta, sed etiã nomina ipsa testimonij, ut quid, & a quo sit dictũ apparet. & c. & ibi notant Dd. præcipue Io. de Anania n. 4. & Fel. n. 17. Marant. de ordin. iud. 6. par. princ. in princ. n. 10. fol. 292. in par. 5. & optime Bonifacius in tract. de malef. in Rubr. De inquisitionibus & earũ formis, n. 15. fol. 267. in magnis, ubi dicit: Item nota, quod iudex debet dare copiam inquisitionis illi, contra quem inquiritur, & nomina dictæ testimonij & copiam totius processus, & antequam compellat ipsum inquisitioni respondere, cum adhuc possit suas exceptiones, vel suam facere defensionem & proponere ut extra de accusat. c. qualiter & quando, §. debet igitur. Nam quandocunque reo postulante, debet dare, ut possit se defendere, ut ff. de quest. l. vnus, §. cogniturum, nã defensionis facultas nõ est deneganda, & c. C. de iur. fise. defensionis, l. 1. o. Item, quia melius est autem tempus occurrere, q̄ post vlneram causam remedium quærere, sed alletores iuris ac iustitiæ ignari, contra Deum iustitiam contemnentes hoc non feruant. Hactenus ille. Idem etiam tenet Bern. Diaz de Lugo in pract. crim. c. 118. & Anto. Gom. 3. tom. c. de delict. n. 50. & de iure Regio est expressa l. 1. tit. 17. p. 3. & ibi Greg. Lop. & expressissima in l. 4. tit. 1. lib. 3. Non. Recop. Reg. quæ 11. sunt videndæ omnino*

Quin.

2 Quinimo t in crimine nefando contra naturam, est delictum grauissimum, idem fieri præcipitur per l. vnici. tit. 21. lib. 3. nou. Recop. Reg. quod est notandum, & opin. suprad. tenet etiam Ang. de malef. verbo, suma pu. blica, nu. 37. & 38. & ibi eius adiciones idem tenent & limitant, & Marc. Blanc. de iudicis, nu. 27. & 28. vol. 10. tract. diuers. D. fol. 69. & Auen. in addit. ad c. 5. de la residen. ita fit & seruat. Vidi tamen nonnullos iudices, nolentes hoc prædicare & denegantes copiam nominũ & dictionum testimonij usq; ad publicationem processus, & præcipue hoc vidi feruari per aliquos iudices Ecclesiasticos, & etiam seculares, sed est contra iura expressa, & [ut existimo] contra conscientiam, ideo iudices semper seruent dictas l. & iura, facientes quod ipse præcipiunt l. & ita admoceo, nec enim velint se crudeliores & feruiores legibus exhibere.

- S V M M A R I A.
- 3 Filius potest petere alimenta futura à matre sua, tenente & possidente bona patris sui defuncti.
  - 4 Præterita alimenta etiam peti possunt, quantum ad comestibilia in pecunijs numeratis, & quantum ad vestitus in specie.
  - 5 Idem est in alimentis debitis à patre filio, quando filius ad se alimentandum mutuum accepit, & illud debet.
  - 6 Imo ydem creditores possunt ea acere per actionem de in rem verso.
  - 7 Alimenta quod debeant solui ex rebus & accessionibus patrimoniũ, non vero de proprietate.
  - 8 An hoc procedat, quando rebus pupilli sunt nulli, vel ita tenues, quod ex eis ali non possit.
  - 9 Fructus legitime quando legitima consistit in speciebus, debentur à tempore mortis patris.

Allegatio X.

In causa Didac. F. super alimentis, quæ petita à matre sua tanq; matre, & tanq; possidente & tenente bona patris sui defuncti de futuris alimentis non est dubium, quin ea perere possit, & ei sint præstanda, ut per tot. tit. ff. de liber. agnosc. præcipue per l. filius ff. de iur. hereditat. c. in l. 2. & in l. alim. ff. de alim. & cibis leg. vbi probatur, quod onus alimentandi transit ad quemcunque tenentem bona, ex quibus alimenta præstanda sunt. Præterita t alimenta etiam peti possunt quamuis sint plurium annorum, quantum ad comestibilia, in pecunijs numeratis, & quantum ad vestitus in specie, *tex. est in l. de alimentis. C. de transact. & in l. libertas, quos §. 1. ff. de aliment. & cibis leg. & vtrubiq; Bar. & Dd. & etiam interpellatio non præcesserit, ut in d. §. 1.*

Et licet t illa iura loquantur in alimentis debitis iure actionis idem est in debitis officio iudicis, ut sũt quæ debentur à patre filio, quoniam filius ad se alimentandum mutuo accepit, & illud debet & teneretur soluere, ut debet nunc, & teneretur soluere d. Did. quia in hoc casu bene potest petere filius alimenta præterita ad soluendum suis creditoribus.

Imo t magis est iudem creditores petere possunt ea per actionem de in rem verso, ut est *tex. opt. in l. ff. de in rem verso, qui tex. est expressus, & ibi notat Dd. & tenet Bar. per illum tex. in d. l. libert. quos §. 1. nu. 3. ff. de alim. & cib. leg. & Alex. & las. in d. l. de alim. n. 6. & ibi Alciat. n. 13. & Dn. meus Ant. de Pad. ubi nu. 13. qui alios alleg. & hoc est sine dubio, & hoc casu quoniam filius ad se alimentandum mutuo accepit, sententia in fauore filij lata pro alimentis præteritis exsequatur, nõ ob-*

stare appellatione, ut optimis rationibus aduersus opinio, aliquorum decimus fuisse per Senatũ Parisiensem ann. 1522. die 16. Decembris ostendit Petrus Rebi. in comment. ad Gallicos const. 1. tom. in tract. de sententijs provision. artic. 1. gl. 2. nu. 31. pag. 254.

Item t quod alimenta debeant solui ex rebus & accessionibus patrimoniũ, & non de proprietate, *tex. expressus in l. Imperator, in ff. ad Treb. vbi dicitur, sed paterna reuerentia congruum est, egenti forte patri officio iudicis ex accessionibus hereditarijs emolumentum præstari, & ibi gl. v. b. emolumentum, & ceteri Dd. per quem text. ita tenet Bar. in l. cum alim. ff. de alim. & cibis leg. vbi dicit, quod non debet vendi proprietas, sed ex fructibus eius debent dari alimenta, & ibi ejus additio idem est iam ex illo tex. tenet Bal. in l. voluntas, nu. 4. C. de fideic. dicens, esse bene notandum, & ibi eius additio alios allegat & limitat, quoniam ille, qui esset alienus, esset futurus dominus illorum bonorum, quia tunc si fructus non sufficiunt, ex re ipsa est alendum, per *tex. in l. 1. §. mulier. ff. de vent. in possess. nisi. secund. Ang. in d. l. Imperator, & hoc dicit notatu dignum additio Bal. ubi supra, tradunt late Ant. Gom. n. 40. Tel. Fern. n. 1. per totum in l. 10. Tau. quorum vltimus limitat, quoniam à testatore certa quantitas designatur præstanda pro alimentis, & examinat aliam optimam quæstionem in materia alimentorum, quæ non facit ad rem nostram, eandem etiam opin. principalem suprad. ex d. l. Imperator, tenet Rol. à Valle *conf. 22. nu. 11. lib. 1. idem Rol. à Valle conf. 74. nu. 18. lib. 2. tenet etiam & bene probat Greg. Lop. in l. 24. in gl. Los bienes, c. 9. p. 6. ubi allegat bonum tex. in l. qui bonis, ver. dummodo. ff. de ces. bon. & limitat, ut suprad. est, quoniam debentur alimenta illi, qui est futurus dominus bonorum, tenet etiam plures allegans aduocatus ille Gasp. Boer. in tract. quem fecit de decim. tot. Hispan. iur. pract. c. 10. n. 9. fol. 84. qui n. 3. 4. & 5. id limitat tribus modis & n. 17 & 18. agit de eisdem limitationibus, & nu. 16. tenet & probat, quod ad alendum pupillum non est expendendum supra reditus.***

Sed si reditus rerum pupilli sint adeo tenues, aut forte nulli, ita quod ex eis non possit minor alimentari, non video cur non debeat vendi proprietas ad sustentandum minorem, ne fame pereat, cum perfonna rebus præferri debeat, & in terminis tenet & fundat contra opinionem Baeca in hoc gl. in l. ob as alienum tantum, C. de prod. & alijs reb. min. gl. 1. ubi, item ob famem, quæ gl. est communiter approbata per Dd. quos nunc omitto, quia extra materiam est hic articulus. Sed solum hoc addidi, ne in hoc decipiatur. Et ita fit & practicitur quotidie, quod venduntur res minorũ cum informatione & decreto iudicis, quoniam reditus non sufficiunt ad sustentandum & alendum ipsum minorem. Et sic vidi sæpissime practitari, & ego practicare ita semper, si casus occurrat, quia si aliud diceremus, esset maximum absurdum, & præterea confirmatur à fortiiori hæc opinio ex limitatione supra nunc proxime relata ex additione Bal. in d. l. voluntas, n. 4. C. de fideic. Sed potest saluari opinio Baeca, quando reditus sunt sufficientes ad alendum minorem, ut tunc minime expendendum sit ultra.

Item t pro dicto Didaco facit, quia fructus legitimi, quando legitima consistit in speciebus, debentur à tempore mortis patris, ut plures allegans tenetur Tiraq. in l. si vnquam, verb. reuertatur, numer. 270. fol. 507. C. de reuoc. donat. Et per prædicta obtinui in hac causa.

L A V S D E O.